

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaque omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica IV. Post Trinitatem. Estote misericordes, sicut & Pater misericors
est. Luc. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

par-
tas
perdis4. Ob-
da-
monis ty-
rannidem.

rum immanitatem, à qua seruatos nos discipit? Certe tanta nō erat euattatio Ierosolymæ, & tamen Luc. 19. Fleuit super eā.

4. An, quod nota tibi Satanæ tyrannis sit, & leonina rabies circumeuntis? Ita Dauidi dolebat Goliathanus fastus. 1. Re. 17. Quis, ait, est hic incircumcisus, qui exprobrat aciem Dei viuētis? Ideo stabat animo, cum hoste congredi, suosque vindicare ab eo. Et vindicauit eum Deo. Sic Iesus ouiculam ex ore leonis aut vrſi eruebat baculo, & habitu pastoralis.

Itaque nos iam quasi, vt Dauid trepidos Israelitas, affatur: 2. Reg. 17. Leo, vel vrſus tollebat arietem de medio gregis, genus humanum Angelis prædeterminatione inferum, & persequabar eos, & percutiebam, eruebamque de ore eorum, & illi consurgebant aduersum me: vt hic Pharisei, & apprehendebant mentum eorum, obmurmurantium, & suffocabam, interficiebamque eos, in parabolis refutatos. Ergo Christus victoria nostra: Confidite, quia ego vici mundum: Iam Princeps huius mundi euictus est. Et verò tanti est ei vel vna anima, vt ei soli impēdisset, quod nunc omnibus impendit. Nam venit, vt faceret voluntatem Patris sui. Atqui, Matt. 18. Non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in celis est: vt pereat vnus de pusillis istis.

Suaui-
in
arguendo
Iesum.

III. Notanda est mira Domini benignitas, qua respondens in bono vincit malum Pharisæicum. Non clamat, non contradicit, sed interrogat. Vt hic, & alias Licet ne cēsum dare Casari? Matt. 22. Quomodo legis in lege? Diliges, &c. Quis vestrum non educet asinum? &c. Licet ne sabbatho benefacere? &c.

Vt balena gratissimum odorem effundit contra tetrum pisciculi insidiantis ei, ac pestiferum effundentis, teste Plinio: Ita Iesus in hoc mundi oceano contra iniquas virulentas vitur remedio benignitatis odore.

Est alia

Mirum! Cum Sap. 16. Creatura Factori

deseruiens exardescit in tormentum aduersus iniustos. Et Sap. 5. Pugnabit cum illo orbiterarum aduersus insensatos. Cum, inquam, omnis creatura sit aduersa peccatori: Deū tamen lausum lausare pro eo, hoc mirum, & magnum. Verè Thren. 3. Misericordia Domini, quod non sumus consumiti.

Quo scelestiores Caini desperabundi. Gen. 4. Ecce, inquiunt, projecis me a facie tua, omnis, qui inuenerit me, occidet me. Non sic. Nusquam tutius viuatur, quam ante faciem Domini, sis vel Cain deterior. 2. Augustine, quid expertus ais? Ego Te offende-
bam, & tu me defendebas. 3. Ergo Domine Psal. 30. Abscondes eos, peccatores, in abscondito faciei tue, à conturbatione hominum.

4. Dicant: Deus refugium nostrum, & virtus adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Non igitur
desperandū
est.DOMINICA IV. POST TRI-
NITATEM.

Estote misericordes, sicut & Pater misericors est, Luc. 6.

I. DEVS, Gen. 2. hominem ad imaginē, & similitudinem suam condidit, quasi DEVM quendam terrestrem. Esse ea pignus amoris vtrique debebat. Sed & calcar homini, vt opere similis esse cōtenderet illi, quem referret imagine. Quod vt perfectius assequeretur, posuit illi, vt Sponsus Sponsæ, signaculum suum super brachium eius, Cant. 8. Ne cor solum amaret. Sed & manus opus præstaret misericordiæ, iustitiæ; &c. Vti Deus exhibuit opere, quod gessit in voluntate. Et hoc monet hodie.

Nos igitur

- I. De excellentia misericordiæ.
- II. De vi, & efficacia eiusdem.
- III. De Incentiuis ad eam.

X 3

IV. 12

IV. De iudicio temerario.

V. De iniuriis remittendis.

P A R S I.

De excellentia misericordiae.

Ea est hominis propria. I. **M**isericordia est aliena miseria in nostro corde compassio. Sic August. D. Thō. & Scholastici. Vnde in Deo non reperitur; quia in eum non cadit passio. Opus tamen subueniendi miseri, Deo est proprium; ut bonum agere, & dare. Quo magis nos tāgi misericordia vult in corde, & opere probari: Ut quae & passive, & active nobis conueniat.

1. *Mandata Deo.* Ideo tot ad eam monita, Eccl. 3. Oleum de capite tuo non deficiat. Et quidem; ut oleum omnibus superfertur liquoribus; ita virtutibus misericordia. Ait hic Euf. E-mis. 2. Plane ut Deus prae cunctis diligit hominem, ob imaginem creationis; ita homines misericordes prae hominibus alijs amat, ob similitudinem virtutis.

3. *Altior virtutibus omnibus.* 3. Prou. 3. Miseric. & veritas te non deserat. Circunda eas gutturi tuo: & scribe eas in Tabulis cordis tui, & inuenies gratiam, & disciplinam coram Deo, & hominibus. 4. Olex 6. Miseric. volo, & non sacrificium: Matth. 9. Euntes discite, quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium. 2. Super exaltat autem misericordia iudicium: Id est, ut Aug. in Psal. 143. Preponderat, exultat & gloriatur miseric. aduersus iudiciū. Addit Oecumenius in Epist. Iacobz. Si quidem misericordes misericordiam consequuntur.

Figura.

1. *Fons est omnium virt.*

II. Ethnici sane, ut Athenis, aram Deae Misericordiae statuerunt: ait Pausan. & Plut. Nos eam esse fontem dicimus in Deo ex quo cetera dimanant in nos dona omnia. Vt Gen. 2. Fluvius Paradisi vnus in 4. se diuidit: ita Mis. vna est quadrifida, circumiens omnem orbem. 1. Creationis. 2. Gubernationis. 3. Redemptionis. 4. Glorificationis.

2. *Est arca Dei.*

2. Miseric. est arca, in qua centuplica-

tum reperitur in celis, quidquid hic manus operata fuerit. Est enim Exod. 25. 37. Arca foederis, è lignis incompurribilibus Sethim, vestitaque auro: In qua tabulae legis, Manna; Virga Aaronis. In hanc Matt. 6. Theaurizate; ubi neque arugo, neque tineae demolitur, ubi fures non effodiunt.

3. Misericordia est ianua coeli. Ideo ostia ad Sancta sanctorum erant oleagina. 3. *Porta u li.*

3. *Reg. 6.*

4. Columba, ad arcam rediens, Gen. 8. Oremus: amolius virentibus folijs retulit. Ita 4. *Colum. ba pacu.* Misericordes Coelum ingrediuntur.

III. Miseric. dissoluit laqueos damnationis, & luctatorem demonem eludit. Vt luctatores oleo se ungebant, ut & fortiores essent, & ne teneri possent. Vt Aug. 1. 50. Homiliarum hom. 39. Antefores gehenna stat misericordia, & neminem permittit in carcerem mitti. Chrysost. hom. 5. de penit. ait, habere nos hic nundinas, in quibus paucis misericordiae nummulis emere possimus coelum. *Sospitatus est, etc.*

P A R S II.

Dei, & efficacia Misericordiae.

I. **E**stote miseric. Ethnici indignum vita 1. *Ethnici* ducebant, qui careret misericordia. *magnifica.* Hanc in tristibus, in latis Amicitiam esse. Solem volebant. 1. Ideo Antoninus Verus Imp. teste Capitolino, aiebat: Inhumatum est, humanis casibus non ingemiscere.

2. Martiani Imp. vox erat: Eas demum veras esse diuitias accertas, aliena non rapere, e-gentibus elargiri sua. 3. S. Franciscus ait: Misericordia est amoris Dei pararia; S. Bonau. in vita cap. 1.

In S. Scr. Miseric. pro Iustitia accipitur. 2. *Est pr* 1. Prou. 21. Facere misericordiam & iudicium, Iustitia. *magis placet Deo, quam victima.* LXX. vertunt facere iusta: Rabini, facere iustitiam. 2. Hinc 2. Cor. 9. vocat eam frugem iustitiae. 3. Enimuero qui misericordiam ostendit, is & suum cuique reddit: Id quod iustitia est:

tia est: ac tanti; vt dicat Deus, Matth. 25. Quod vni ex istis fecistis, mihi fecistis.

3. *Ditatur à Deo:* 1. Deus, vt misericordes ditat gratijs; ita & animam, Hinc Osee 1. Ablatit eam, quæ erat absque misericordia: Quis? Gen. 16. Ego Deus Sadtai id est, qui habet vbera. 2. De hisce Cant. 1. Osculetur me osculo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino, fragrantia vnguentis optimis. Sic Sponsum ab vberibus misericordie sponsa laudat.

Punitur immiseri-
cordia. Quo durius puniuntur inimici. Aug. li. de Con. vit. Memento, quid purpurato diuiti contigerit. Non damnatus est, quod aliena tulerit; sed quod legenti sua non tribuerit: Et in inferno positus ad petenda minima peruenit, qui hic parua negauit.

4. *Miseri-*
cordia
beas. Hier. Ep. ad Nepot. Non memini me legissimale morte mortuum, qui libenter opera charitatis exercuit. Habet enim multos intercessores: & impossibile est, multorum preces non exaudiri. Ergo. Estote Mis.

Facit Deo
suppares.
& filios. II. Non vult nos Patri potentia pares esse: vt Luciferi & Eua voluere: sed misericordia, Eph. 5. Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi. 2. Sic Aeneas Ascanio:

Disce puer virtutem ex me, verumque laborem.

Te pater Aeneas, & auunculus excitet Hector.

Dedecus est natis claros habuisse patres. Nisi studeant illis moribus esse pares.

Degeneres
sunt immi-
sericordes. Cn. Scipioni, filio Africani, sed degeneri cognatio detraxit annulum, cui insculpta Patris erat imago: quod eam virtutibus non æmuleretur. Val. Maxim. l. 3. c. 5. 2. Alexander Magnus cognomine adolescenti, sed dissoluto, ait: Aut nomen, aut mores muta. Maximus ferm. 4. de Fort. Sic & tu Christiani, id est, vincti misericordis nomen.

Est Dei
propria. III. Salomon, 2. Par. 3. Ante fores templi fecit duas columnas: id est, ait Rupertus in 3. Regum 7. Misericordiam, & iustitiam. Nā Cant. 5. Crura eius sicut columnæ marmoreæ,

quæ fundatæ sunt super bases aureas. His autem cruribus incedit Deus, vt ait Psalmista. 24. Vniuersa via Domini misericordia. & veritas. Hisce columnis, ait Rupert. totum S. Scriptura edificium innixum est.

2. Prisci idola sua pleraque ex ligno oleagineo sculpebant: quod eorum sit misereri. Et licet Iouis fieret ex auro; tamen oliuæ ramis coronabatur. 3. Milesiis, quod in seij oliuam succendissent, oraculum consultum respondit; quia Misericordia symbolum violastis, insignem crudelitatem patiamini.

PARS III.

Incentiua ad eandem.

I. **H**æc complura sunt. 1. Quia quisque est ipse miseris obnoxius. 1. Quia misericordia sumus omnes. 2. Mandata est nobis. Motiu. Deus eam exigit, omniāque punit. Ezechiel ca. 16. omnem Sodomæ ruinam adscribit immisericordie: Tenebant panem; & omnia bona terra, & non exercebant manum ad dandum pauperi. Habes aridam manum, Matth. 14. iubetur eam extendere, & sanatur: Vbi quidam ait: Nulla res tantum valet ad salutem recipiendā, quam aperire manum extensam, & dare elemosynam.

3. Motiu. Ea etiam in brutis reperitur. 3. Quia etiam in brutis. 1. Hoc miratus Iob, remittitur ad brutia. cap. 12. Interroga iumenta, & docebunt te; est brutus. volatilia celi, & indicabunt tibi, loqueretur tibi, & respondebit tibi, & narrabunt pisces maris.

Et quidem inter terrestria, ecce. 1. Elephantes, ait Aelia. l. 12. Var. transituri flumen, robustiores se in flumen sistunt, vt cursum frangantque, infraque se transseant infirmiores. Cumque senserint sicubi tectam esse fossam, qua capiantur: in eam se fortissimus iniicit, præbetque cæteris dorsum pro ponte, vt transseant. Dein alij proboscide ramis arborum fossam implent, vt & ille possit emergere. En misericors auxilium, Idem l. 8. c.

l. 8. c. 14. 2. Leo, nisi extrema adaetus fame, parua non lædit animalia: quin hæc eum sequuntur, vt diuisam ab eo prædam participant. Eniumenta.

*2. 1. o. uili-
bus.*

Iam volatilia. 1. Ciconiæ parentes senio debiles migraturæ alio, humeris supporant Pelicanus sanguine redanimat pullos. 2. Coruus, ait *Aelia. l. 3. c. 41.* cum præsenio prædam querere pullis nequit, iis se dat ipsum in eicam. 3. Idem *l. 1. c. 19. & l. 11. c. 12.* Delphin si paruulorum suorum quis capitur, horrendo eiulatu cæteris fam suadet. Dein congregat socios, sicq; insulant in cymbâ vi, vt ni paruulus reddatur, eam submergant. Mortuū segregatim deferunt, vbi profundissimum, cum magno luctu.

3. Telluri.

Demum. Terra loquere. Vbi S. Ambros. monet: *Aspice terram, quam copiose fruges fundit homini: &c.*

*4. Quia re-
munera-
tur à Deo.*

II. 4. Motium ac incentium sit merces quoq; temporalis: Adeo large reddit Deus. 1. Prou. 11. *Alij diuidunt propria, & ditiores fiunt: Alij rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.* 2. Prou. 3. *Honora Dominum de tua substantia, & de primitiis frugum tuarum da pauperibus; & implebuntur horrea tua saturitate, & vino torcularia tua redundabunt.*

Exempla.

Ecce exempla. 1. Sareptana, 3. Reg. 17. quod Eliæ magno affectu succurrisset, sic benedicatur, vt oleum & farina ei non deficerent, dum plueret post triennium.

2. Tiberius Imp. cum etiam insignia & ornamenta imperij fuisset elargitus, monitus ne prodigat res imperij, respondit: *Deus non deerit fisco nostro.* Etece, paulo post in Palatio ambulans marmori crucem incisam conspicatus, iubet lapidem eleuari, honore Crucis. Sub hoc similis erat & alter, sub hoc & tertius; ac ibi thesaurus maximus. Quem ipsum continuo elargitur egenis. Sic Paul. *Diac. l. 6. c. 3.*

3. Ethnicus à Christiana uxorem persuaderetur elocare pecunias Christo, plus

recepturum fœnoris. Ducitur ab ea ad templum; hic repertis egenis distribuit; experturus promissum ac fidem vxoris. Post, urgente necessitate, expostulans cū ea de pecunia quasi perdita: quæ ipsi eodem iubet redire. Dumq; dispicit ibidem, quis quid offerret sibi, forte humi conspicit aureum. Affert vxori, emat piscem in prandium. Emtus piscis dum exenteratur, ecce gēma in eo reperitur, quæ vendita fuit trecentorum millium aureorum. Ecce Prouer. 19. *Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis: & vicissitudinem suam reddet ei.*

5. Motium. Quia opera misericordiæ potissime examinabuntur. Matth. 25. *Esurui, & non dedistis mihi, &c.* Ideoque Iac. 2. *Iudicium sine misericordiæ, qui non fecit misericordiæ.* 2. Cōtra Matt. 5. *Beati misericordes, quoniam misericordiam consequentur.*

PARS IV.

De iudicio temerario.

I. **N**olite iudicare, & non iudicabimini. Subitum Quia & hoc est misericordiæ. 1. Et iud est iudicium nostrum est plurimum temerarium, utpote secundum faciem, vt Scriptura id vocat. Ioan. 7. *Nolite secundum faciem iudicare sed rectum iudicium iudicate.*

2. Leprosus, *Leu. 13.* dies 7. segregari, ac inspicere iussit Deus; ne sacerdos præpropere quid pronunciaret. Si ita cunctabundos esse conuenit constitutos ad iudicandum; quid par eos agere, quibus id datum non est negotium?

Improbis omnes sui esse similes aut cogitat, aut velle: quocitius errat iudicio. 1. Vt Nero, Veneri deditus, iudicabat neminem posse abstinere. Idem & Lutheri fuit iudicium; quod & scriptis consignauit. 2. Eccl. 10. *In via stultus ambulans, cum ipse sit insipiens; ceteros putat insanire.* 3. Sic Vagao *Iudith. 14.* mulier osus etiā Holofernem putabat Iudithæ amplexibus inhare-

inherere diutius, quod non surgeret in-
stare hoste. 4. Ita Luc. 7. Iudicabat Magda-
lenam Simon temerariam, ac peccatri-
cem. 5. Ita Luc. 18. Phariseus Publicanum.
6. Sic 2. Reg. 10. Ammonitæ iudicantur
pro exploratoribus legatos Davidis, mis-
sos Regi consolando, ob mortem patris,
& foederificando amicitia.

*Est sordi-
dum.*

1. Cucurbitula noxium exfugunt fan-
guinem, non bonum: ita suspiciosi, ut
porci lutosi, sordes rimantur. 2. Qui,
quod agant, domi non habent, vagantur
male feriat; alienaque notant: Ita qui se-
cum non habitant in conscientia suis.
Ita Plutarchus in Politicis.

*Est ignarū
sui.*

Sophronius cap. 134. Prati spirit. Ana-
choreta senex seiscitantu iuueni, cur tam
cito iudicaretur: Quia tute te ipsum non
nossti, nec inspicis.

*Medetur ei
misericor-
dia.*

II. Isti temeritati medetur charitas, &
misericordia. Quia hæc aliena ut bona, sic &
mala, sua esse ducunt. 1. Unde suadet
Rom. 12. Gaudete cum gaudentibus, flete cum
flentibus. 2. Cor. 1. Sicut socij passionum; ita
& consolationum. 2. Qui in urbibus sordes
coaceruant vicatim, ac euehunt, vilissi-
mi capite censi habentur: Ita critici suspi-
ciosi, hominum sunt per ipsemata.

3. Vera Charitas non cogitat malū. 1. Cor.
13. Ergo in ipsis mera inest malignitas.

*Prodit ex
malitia.*

Ideo Adam, dum innocens erat, nu-
ditatem non agnouit: at puduit eum sui,
iam innocens factus. Ita mali male cogi-
tant, & loquuntur. 2. Nota est duplex Ae-
sopi anterior, & posterior mantica. De
qua Persius Sat. 4.

Ut nemo in sese tentat descendere; nemo:

Sed præcedenti spectatur mantica tergo.

*Ex stulti-
tia.*

3. Cicero libro tertio Tusculan. Quæ-
stion. ait: Stultitia proprium est, aliorum vitia
cernere, obliuisci suorum. Gregorius Magn.
Stulti tanto intensius de alieno iudicant; quan-
to sui profundius ignorant.

Psal. 5. Linguis suis dolose agebant; iudica-

illos Deus. Decidant à cogitationibus suis: se-
cundum impietatem eorum expelle eos. Quia
guttur eorum est sepulchrum patens: foetorq;
à mortuorum putredine, quibus non
parcent. Et tam bono, quam malo viro
os suum parant in tumultum: Sicut Ra-
guel, Tob. 8. tam iusto Tobia sepulchrum
parabat, quam aliis septem prioribus,
male de hoc iudicans.

III. Non sic boni erit: Mali male. Nā

1. Vir linguosus non dirigitur in terra: virum

iniustum mala capient in interitu. Ps. 139. Vel,

ut Chaldaus: Venabitur angelus mortis, &

detruet in gehennam. Iuste. Nam poena par-

culpa. 2. Ut enim montes quidam ignem

eiectant accensum ex sulphure intus, in-

censoque aere: ita critici maledici sul-

phure intus ardent, succenso per flabellū

dæmonis. Quibus imprecatur Psalm. 62.

Ponantur sicut flamma, quæ comburit montes.

3. Pro Maria Num. 12. leprosa ob mur-

murationem contra Moysen, aues sunt

sacificate: quæ symbolum sunt garruli-

tatis. At critico maledico nil garrulius,

nilque leprosius. 4. Ideo Baccho sacra

fuit pica, pectus alba, cætera atra: talem

maledici speciem præferunt candoris ac

Veri: at atris sunt, & mendaces pica.

1. Bene igitur, Eccles. 21. Verba sapientis

flatera ponderabuntur. 2. Sicut prisca in bi-

lance pingebant hinc canem, libere la-

trantem, inde serpentem, cautum Miner-

uæ comitem; Ita sapiens arguit, sed cau-

te. 3. Temerarij erant Melitenses, Act. 28.

viso adhærere manu Pauli serpentem, di-

centes: Vtique homicida est hic homo; qui,

cum euasit de mari, ultio non finit eum viuere.

P A R S V.

Iniurias remittendas esse.

Dimitte, & dimittemini. Et hæc pars
misericordiæ est. 1. Eph. 4. Estote inui-
cem benigni, misericordes, donantes inimicem:
Sicut & Deus in Christo donauit vobis. q. d. Si

Y Deus

Deus Dominus, &c. homini, seruo. &c. quanto magis, &c. Matt. 18. Serue nequam, omne debitum dimisi tibi, quia rogasti me; nonne ergo oportuit & misereri conserui tui? 2. Vt prudens nauarchus tempestate superante non obnuitur contra, sed vela cōtrahit, dum illa defœuiat; atque tum prouehitur. Ita cede malis: silentioque in eoste vindica. Hæc ô quanta est victoria?

Rana.

Vince bono
malum.

1. Aeneas offa melle à Cerbero obiectâ non allatratus vel ad inferos tutus abiit, Ita tu. &c. Nā Prou. 13. Responso mollis strāgit iram. 2. Audi patientiam, Psalm. 128. supra dorsum meum fabricauerunt peccatores. Dorsum eis dedit; non pectore se opposuit. Honeſta hæc fuga est: dimittere vt dimittaris.

Oblinisci-
tur per Am-
erisiam.

II. 1. Pythagoricum est: Olle ab igne remotæ nullum in cinere vestigiū relinquitur. id est: Ire memoriam aboleto. Cyr. l. 5. Strom.

2. At monet Isidorus Epist. 12. Iras aqua inscribendas amicitias eri. 3. Hem ab Ethnicis vincemur Christiani? S. Basil. orat. de legendis scriptis gentium: ait. Socrate infringentis sibi colaphum nomen fronti inscripisse imperturbatum, quasi beneficio affectum. 4. Senecel. 2. de ira cap. 33. Aulico suscitanti, qui possit in aula senescere dictum: Iniurias accipiendo: & gratias agendo iniuriantibus.

Comitas.

Quo deteriores, qui nec verbo dignantur eum, à quo læsi fuere. 1. Alciatus, & Pierius produnt ex Phisicis duo tympana diffringenda citius, quam sonū edant compulsata; quorum hoc ouina, lupina istud fuerit tectum. Ob odium animalium, quod in exuulis etiam viuit. Tales isti bestie. 2. Leo rugit, lupus ululat, sibilat serpens, crocodilus tamen hisce acutissimis dentib. sauior est, et si clinquisit. Ita elingues inimici sunt crocodili.

DOMINICA V. POST TRI-
NITATEM.

Duc in altum. Laxate retia vestra.

Luc. 5.

Tobias cap. 6. Raphaelis iussu feliciter piscatus piscem est, quo dæmonem fugauit, matrimonium prosperauit, cæcitatem patris cōsanauit, Petrus felicius, iussu Domini &c.

Nos de eo

I. De vi verbi Dei flexanima.

II. De piscium, & hominum comparatione.

III. Cur in piscibus miraculum ostenderit Dominus?

IV. De nocturna piscatione, deq. Nibilo.

V. De piscatoribus.

VI. De iussu: Duc in altum.

P A R S I.

De vi verbi Dei flexanima.

I. Vlce Dei Verbum est. 1. Expertissimi- Nulla eō
mus Pl. 118. Quā dulcia saucib. meis- par eloqui-
loquia tua? Super mel & fauori meo. Ipsiru- tia est.
pes dedere aquā, cœli māna, &c. 2. Eccl.
40. Tibia & psalterium faciunt melodiam, sed
super vrraque lingua suauis. Suauior Verbi
Dei, magisque flexanima. Nam Dei est:
Luc. 21. Ego dabo vobis os & sapientiam. 3. Ex
ore Herculis pingebant prisca catenam
populos trahentem; Ipsum vero, vt Al-
ciatus describit talem:

Arcum laua tenet, rigidam fert dextera cla-
uam.

Contegit & Nemeos corpora nuda leo.

Quo eloquentiæ vim exprimebant: qua
feros populos & agrestes domuisset ma-
gis, quā robore. At hæc fabula est res-
pectu veritatis in Verbo Dei. Hoc. n. quos
populos non perdomuit? 4. Diogenes i-
ta rapiebatur Antisthenis dissertationi-
bus, vt minanti fustigationem, si rediret,
se ad pedes abiectum diceret: Cade: nec e-
nim ita